

nu paahørt sin ærede Landbrugsminister, og denne modsagde mig jo ikke paa de Punkter, som jeg godt forstaaer til en vis Grad generer det ærede Medlem som Partiformand og Partiordfører — henset til den Agitation, som komme skal forud for det Valg, der i Gaar blev omtalt i en Forbindelse, som jeg godt forstaaer, man ikke er saa forfærdelig stolt og glad over. Men det er ikke min Konseilspræsident, der har talt, det er det ærede Medlems, og Nervøsiteten er derfor ganske naturlig paa det ærede Medlems Side.

Pedersen-Nyskov: Jeg havde ikke tænkt at udtale mig om dette Spørgsmaal; men der var i den ærede Ordførers første Udtalelser nogle Bemærkninger, der give mig Anledning til nogle ganske korte Udtalelser. Den ærede Ordfører udtalte, at der fra forskellige Amter var forlangt Beløb, der langt oversteg det normale, og nævnedes i saa Henseende forskellige, ogsaa nogle jyske, Amter, derimellem det Amt, hvor jeg er Formand for Kommissionen. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at hvis nogen skulde have faaet det Indtryk, at man i adskillige Amter i nogen Grad misbruger Lovens Bestemmelse om, at hvor Egnens Jordpriser ere særlig høje, kan man gaa til en højere Pris for Lodden, saa er noget saadant sikkert ingenlunde Tilfældet, og hvis man tager sit Udgangspunkt i de foreliggende Indberetninger, vil man komme til et noget fejlagtigt Resultat. Disse Indberetninger kunne nemlig alene grunde sig paa de indkomne Andragender og de Oplysninger, der deri findes. Kommissionerne have nemlig ikke til den Tid, Indberetningen gives, været ude at se paa Jorden. Naar vi komme ud og se paa den, er der maaske adskillige af dem, der have ment at kunne faa et forhøjet Laan, til hvem vi maa sige: Det kunne I ikke faa; thi Egnens Jordpriser ere ikke særlig høje i disse Tilfælde! Vi maa rette os efter de Planer og Overslag til Bygninger, der findes, men det vil meget ofte vise sig, at Bygningerne opføres for en billigere Pris end anslaaet, saaledes at Laanet ikke bliver saa højt, som man oprindeligt har beregnet. Vi kunne altsaa i vore Indberetninger kun gaa ud fra, hvad der foreligger for os paa det Tidspunkt, da Landbrugsministeriet forlanger disse Indberetninger, hvorimod Forholdet kan stille sig væsentlig anderledes siden.

Og for at man ikke skal tro, at vi i særlig Grad gaa ud over den normale

Grænse, maa jeg maaske dog oplyse, at i det Amt, som jeg særlig kender, Randers Amt, have i de 5 Aar fra 1900 til 1905 422 Laantagere gennemsnitlig faaet 3,514 Kr. 30 Ø. Gennemsnitslaanet har altsaa ikke naaet det normale. Det samme gælder for de næste 4 Aar — for det sidste Aar kan der ikke endnu gøres Rede i det enkelte; det kan først naas til 1. April —, idet 435 Laantagere i disse Aar gennemsnitlig have faaet et Laan paa 4,470 Kr. 31 Ø., altsaa ogsaa under det normale, som er 4,500 Kr. At vi heller ikke ere gaaede til forhøjede Laan i særlig mange Tilfælde, godtgøres derved, at i de 9 forløbne Aar have kun gennemsnitlig 10,85 pCt. faaet ud over det normale Laanbeløb, altsaa i Tilfælde, hvor vi have kunnet skønne, at Jordpriserne vare særlig høje, og derfor ere gaaede til forhøjede Laan. Derefter er man altsaa kun for godt $\frac{1}{10}$ af samtlige dem, der have faaet Laan, gaaet over det normale. Jeg tror dermed at have godtgjort, at vi kun med meget Maadehold have brugt Bestemmelsen om at gaa højere op af Hensyn til de højere Jordpriser.

Jeg vil tillige gerne sige et Par Ord om det af Højre stillede Forslag. Ogsaa jeg er ligesom det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) bleven virkelig forbavset, da jeg saa det Forslag. Jeg var ogsaa, navnlig efter de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), aldeles sikker paa, at der ikke fra Højres Side vilde komme Vanskeligheder med Hensyn til Gennemførelsen af Forslaget.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) mente, at Kommissionerne havde lovet mere, end de kunde holde. Maaske kan der findes et enkelt saadant Tilfælde. Det ærede Medlem nævnedes dog ingen, og jeg tror ogsaa, at han vil have stor Vanskelighed ved at finde noget. Paastande kan man jo altid fremsætte, men at føre Bevis for dem er vanskeligere. Det er ogsaa kun lidet troligt, at det er sket. Kommissionerne kunne nemlig først komme ud og se paa de købte Jordlodder, efter at Andragenderne ere komne ind. De indkom jo saa sent i Efteraaret. Nu vide alle Kommissionsformænd og alle, der have haft med den Sag at gøre, at da vi i Efteraaret kom ud for at se paa Ejendommene, havde en Mængde allerede begyndt at bygge. Vi varede ad alle Vegne, hvor vi kom frem. Men gjort Gerning staar jo ikke til at ændre. Naar det allerede var